

Wijzigingen Voltige

Ingaand per 16 januari 2019

De FEI heeft een aantal wijzigingen doorgevoerd in de discipline voltige. De KNHS volgt voor een aantal wijzigingen de FEI dat wil zeggen dat deze wijzigingen ook gelden voor nationale KNHS voltigewedstrijden. Het betreft twee nieuwe oefeningen in de Technische Test voor de klasse ZZ Solo, namelijk nieuwe oefeningen voor de onderdelen "Kracht" en "Sprongkracht". Er is een kleine wijziging in de oefening 'voorwaarts knielen naar achterwaarts' staan en daarnaast is er een wijziging in de flank van de klasse junioren. Hieronder vind je de wijzigingen.

Balans

VOORWAARTS KNIELLEN NAAR ACHTERWAARTS STAAN

Voor een optimale score moet het achterwaarts staan twee in plaats van vier galopsprongen worden vastgehouden.

Kracht

ONDERARMSTAND

De oefening is een met het hoofd naar beneden stand, ondersteund door 1 onderarm en 1 hand, met het lichaam van de voltigeur nagenoeg 90 graden ten opzichte van de horizontale lijn van het paard.

Mechanica:

Elke hand houdt een afzonderlijke greep vast; de ondersteuning is op de onderarm vanaf de greep tot aan de elleboog; onderarm plat op het voltigedek. De elleboog van de vrije arm is nagenoeg verticaal boven de steunende hand, welke boven op de greep wordt vastgehouden. De borst van de voltigeur wijst naar binnen of naar buiten, afhankelijk van welke kant gekozen is om de oefening uit te voeren. Indien de oefening uitgevoerd wordt op de rechteronderarm, dan is de borst van de voltigeur naar de binnenkant van de cirkel gericht. Indien de oefening uitgevoerd wordt op de linkeronderarm, dan is de borst van de voltigeur naar de buitenkant van de cirkel gericht. Het hoofd van de voltigeur is naar beneden gericht. De benen van de voltigeur zijn naar boven gestrekt en gesloten voor een optimale score. Indien de benen in een andere positie gehouden worden, zal de score 8 of lager zijn (zie aftrekpunten).

De oefening moet minimaal 4 galopsprongen volgehouden worden, vanaf het moment dat de benen in de statische positie zijn.

- Indien de benen gestrekt en gesloten zijn, is de hoogst mogelijke score een 10
- Indien de benen geopend zijn of in iedere andere statische positie/variantie, is de hoogst mogelijke score een 8 (zie aftrekpunten).

Essentie:

- In harmonie met het paard uitgevoerd
- Balans en houding

Basisscore

10	Rechte lengteas in het lichaam van schouders tot en met de voeten nagenoeg verticaal. Armen absorberen de beweging van de galop. De knie, hiel en tenen van beide benen zijn gestrekt en blijven gesloten. Heupen, knieën en voeten wijzen correct zijwaarts (naar binnen of naar buiten).
9	De lengte as is van het lichaam is licht gebogen

	- licht overstrekt en/of licht spanningsverlies in het lichaam met kleine zichtbare beweging in het gehele lichaam.
7	Zichtbaar gebroken lengteas van het lichaam - enigszins holle rug en/of zichtbare spanningsverlies in het lichaam, met zichtbare beweging in het gehele lichaam. - Heupen zijn licht gebogen zodat het lichaam geen verticale lijn heeft.
5	Niet rechte lengteas van het lichaam - Holle rug. - Heupen duidelijk gebogen zodat het lichaam van de voltigeur niet verticaal is. - Duidelijk zichtbaar spanningsverlies en duidelijke beweging door het hele lichaam.

Aftrekpunten

Tot en met 1 punt	- Benen zijn niet de gehele tijd gesloten (hoewel het te zien is dat de voltigeur de intentie heeft om de benen gesloten te houden, dit niet de gehele oefening lukt).
1 punt	- Voor iedere gemiste galopsprong.
2 punten	- Benen worden in iedere andere positie dan gesloten en gestrekt gehouden.
3 punten	- Hand wordt niet boven op de greep vastgehouden.

Sprongkracht

TOT VOORWAARTSE SCHOUDERSTAND OP DE RUG

Opsprong tot schouderstand (mag getoond worden als opsprong of als bodemsprong, aan de binnenkant of de buitenkant).

Mechanica:

De opsprong tot schouderstand is een oefening die begint door op de grond vanuit een voorwaartse positie met beide voeten te springen. De handen pakken 1 greep. De knieën, hielen en tenen blijven gesloten vanaf het moment dat de voeten de bodem verlaten. Gedurende het eerste deel van het omhoog gaan, beweegt het lichaamsswaartepunt verticaal van de bodem met de benen in een gehoekte positie. Tijdens het omhoog gaan, beginnen de schouders richting de rug van het paard te bewegen en de heupen worden hoger dan de schouder gebracht. De schouder die het dichtste bij het paard is, landt zachtjes op de rug van het paard en tegelijkertijd bewegen de heupen verder omhoog. In een vloeiende beweging wordt 1 hand naar de andere greep verplaatst, zodat iedere hand een aparte greep vast houdt. Onmiddellijk nadat de schouder van de voltigeur op de rug van het paard is, worden de heupen, knieën en voeten uitgestrekt. De schouders van de voltigeur zijn parallel aan de schouderas van het paard. De borst van de voltigeur wijst naar voren, naar de hals van het paard. Beide bovenarmen van de voltigeur worden dicht bij zijn/haar bovenlichaam gehouden. De eindpositie is de voorwaartse schouderstand. Deze positie moet binnen 3 galopsprongen vanaf het afspringen bereikt zijn en moet minimaal 2 galopsprongen volgehouden worden met gestrekte en gesloten benen.

Essentie:

- In harmonie met het paard uitgevoerd
- Coördinatie van de beweging en landing

Basisscore

10	Vloeiende beweging met een duidelijk zichtbaar stijgend lichaamsswaartepunt met een zachte landing op de rug van het paard, bereikt binnen de derde galopsprong
----	---

	na het afspringen. De voorwaartse schouderstand wordt minimaal twee galopsprongen vastgehouden.
8	<ul style="list-style-type: none"> - het lichaamsswaartepunt stijgt niet direct - De voltigeur landt op het lage gedeelte van het schouderblad en beweegt daarna door in de voorwaartse schouderstandpositie.
7	Het bereiken van de eindpositie duurt vier galopsprongen.
5	<ul style="list-style-type: none"> - Uitvoering van de schouderstand met open benen. - Het bereiken van de eindpositie duurt vijf galopsprongen
4	<ul style="list-style-type: none"> - De benen van de voltigeur zijn gedurende de beweging niet gesloten. - Het bereiken van de eind positie duurt langer dan vijf galopsprongen.
3	De eindpositie wordt bereikt door zijwaarts op het paard te gaan liggen om van daaruit te komen tot schouderstand.
0	<ul style="list-style-type: none"> - De voltigeur landt op zijn rug op de rug van het paard, hals of voltigesingel voordat overgegaan wordt in de voorwaartse schouderstandpositie - Opsprong via schouderhang naar de voorwaartse schouderstandpositie.

Aftrekpunten

Tot en met 1 punt	<ul style="list-style-type: none"> - De bovenarmen worden niet aangesloten aan het bovenlichaam gehouden (uitgevoerd op de onderarm) - Benen niet in gehoekte positie - In voorwaartse schouderstand is de wervelkolom/bekken niet parallel aan de schouderas van het paard - Kort de beugel aanraken om balans te verkrijgen
1 punt	<ul style="list-style-type: none"> - Voor elke ontbrekende galopsprong - Vanaf het begin twee grepen vast houden
Tot en met 2 punten	<ul style="list-style-type: none"> - De knieën/voeten zijn niet gesloten in de opgaande beweging tot gehoekte positie - De heupen raken het paard of de beugel tijdens de opgaande beweging
3 punten	<ul style="list-style-type: none"> - De eindpositie is bereikt, maar de schouderstand is niet een volle galopsprong volgehouden

Flank klasse Junioren

De laatste oefening die getoond moet worden in de klasse junioren, de flank, is aangepast in: flank 1^e deel en afsprong naar binnen.

De oefening wordt als volgt omschreven;

Vanuit de voorwaartse zit worden beide benen gestrekt opgezwaaid naar handstandpositie, met gesloten benen, en de armen worden uitgedrukt om te komen tot een maximale hoogte. Zonder onderbreking in de beweging worden op het hoogste punt de heupen scherp ingehoekt. De onderbenen komen naar beneden in een bijna verticale positie. De voltigeur glijdt zacht tot binnenwaartse zit, hierbij maakt de buitenkant van het rechteronderbeen het eerst contact met het paard. Het bovenlichaam is opgericht. Vanaf de binnenwaartse zit draait de voltigeur zijn bekken en bovenlichaam in voorwaartse richting. Na een kort en vloeiend contact van het rechter bovenbeen met het paard, met gesloten benen en gestrekte heup, duwt de voltigeur zich tegen de handgrepen opwaarts en naar achteren (en ietwat naar binnen) weg van het paard. De handgrepen worden

losgelaten en de voltigeur landt met de benen op heupbreedte van elkaar, springt op, heup en schouders parallel aan de schouder van het paard en rent in de gelijke richting van het paard.